

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 30 november/1 december, Eerste zondag van de Advent¹

Ook al is ons mooie dorp al in uitbundige kersttooi, al kunnen we al onze winter-experience op het ijs opdoen en ook al staat er al een verlichte kerstboom bij de oude Johanneskerk, de liturgie van de eerste zondag van de Advent spreekt en zingt nog niet over kerstmis, de *eerste* komst van Jezus in onze wereld, als kind in Bethlehem. Op deze zondag gaat het nogmaals over zijn *tweede*, uiteindelijke komst.

Ik ben trots op de honderden kinderen van basisschool de Binckhorst-Sint Jan, die niet alleen naar de basiliek komen om kerstmis te vieren, maar hier afgelopen vrijdag ook heel aandachtig het begin van de advent kwamen vieren. Zij zongen een teder liedje met diepe zin: 'stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht.' Dat is advent: stil nu, bid, waak en verwacht, zoals een aanstaande moeder, zoals Maria haar Kind verwacht.

“Wees altijd waakzaam en bid dat je in staat mag zijn te ontkomen aan al die dingen die zich gaan voltrekken, en dat je mag standhouden voor het aangezicht van de Mensenzoon.”

‘Al die dingen.’ We hoorden over de schrik en de verwarring, het afgestompt raken, de roes waarin mensen leven.

‘Al die dingen’: wij kunnen niet anders dan denken aan de verschrikkingen van onze dagen, die ook onze eigen samenleving in beroering en verwarring brengen. Met name de ondraaglijke verschrikkingen in het Midden-Oosten en op het slagveld in Oekraïne, waar volgens de krant op menig dag 1500 Russische soldaten sneuvelen. Waar niemand zich om bekreunt, zo lijkt het, is dat dergelijke verschrikkingen zich al jaren afspelen in Zuid-Soedan. Niemand Lucas gaat daarvoor de straat op.

¹ Jeremia 33, 14-16; 1 Tessalonicenzen 3,12-4,2; Lucas 21, 25-28.34-36

Wat kan een mens bij zo'n overvloed van tekenen, verschrikkingen en verwarring?

Wij kunnen weinig veranderen aan de werkelijkheid waarin wij leven.

Christenen hebben de dure plicht te bidden om inkeer, bekering, verzoening, vrede. We mogen het gebed niet geringschatten. Toen de overmacht van soldaten naderde die Jezus arresteerde op de avond voor zijn lijden en dood, zei Hij tot zijn leerlingen: "*Waakt en bidt* opdat je niet op de verleiding ingaat." Ook vandaag horen wij de aansporing van Jezus: "Weest daarom altijd waakzaam en bidt."

Bidden en waakzaam zijn.

Bidden valt misschien nog wel mee. Dat kun je rustig doen in de kerk of thuis op een stil moment of als je slapen gaat en opstaat en wanneer je eens wakker ligt. Zoals ook Jezus soms in de nacht aan het bidden was. Wie bidt doet een stapje terug, zal niet te snel oordelen en reageren.

Dar brengt ons bij het tweede advies van Jezus: "wees waakzaam."

Persoonlijk vind ik waakzaamheid een stuk moeilijker. Dat betekent dat je alert moet zijn, bijvoorbeeld op feestjes of bijeenkomsten: dat je niet meedoet met de grote woorden en oordelen, maar dat je de menselijkheid, de redelijkheid, de barmhartigheid bewaakt en daarvoor opkomt, ook als dat niet gemakkelijk is en je niet populair maakt.

"Hij sterke uw hart," hoorden wij Paulus zeggen in onze tweede lezing, "zodat jij onberispelijk zijt en heilig voor het aanschijn van God onze Vader bij de komst van onze Heer Jezus met al zijn heiligen."

U hoort het, in de liturgie is kerstmis nog ver weg. De advent is nog een hele inspanning. Op de eerste plaats mogen we stil worden, zoals onze basisschoolleerlingen deden en zongen. En dan bidden en waakzaam zijn, niet afgestompt raken 'door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven.' Een woord vol betekenis: niet afgestompt raken door de zorgen van het leven. Er is veel bezorgdheid in onze tijden om de wereld, om de samenleving. Het meest beschamend is het wel voor de kinderen en de jongeren wat er van onze wereld wordt. Ik zie om me heen en ik lees en hoor van jongeren die er niet aan toegeven, die op zoek gaan naar geloof, naar het doopsel, naar gebed, waar veel ouderen het wel geloven.

Laten we God de kans geven ons hart weer sterk te maken, zodat wij onze nieuwe generaties kunnen sterken, waakzaam maken, hen de kracht en de troost van het gebed kunnen leren en wij allen hoopvol de komst van Jezus met al zijn heiligen verwachten.

Amen

pastoor Nico van der Peet